

РЕШЕНИЕ

№ 1147

гр. София, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-A СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариана Георгиева

Членове: Виолета Йовчева
Димитър Ковачев

при участието на секретаря Емилия М. Вукадинова
като разгледа докладваното от Мариана Георгиева Въззивно гражданско дело № 20211100507214 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и следв. от ГПК.

С решение от 05.04.2021г., постановено по гр.д. № 74301/2019г. на СРС, ГО, 127 състав, е отхвърлен предявеният от ИВ. М. Х. срещу „ЧЕЗ Е.Б.“ АД иск с правно основание чл. 55, ал. 1 от ЗЗД за връщане на сумата от 618 лева, представляваща недължимо платена от ищеца в полза на ответника без основание и начислена служебно сума по констативен протокол с фактура № 248160644/12.09.2018г.

Срещу решението е подадена в законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 ГПК въззивна жалба от ищеца от ИВ. М. Х.. Жалбоподателят поддържа оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, довели до необоснованост на формираните изводи. Счита, че към момента на извършване на проверката на средството за търговско измерване не съществува законово основание мрежовият оператор „ЧЕЗ Р.Б.“ АД да коригира едностранно сметките на потребителя за ел. енергия за минал период. Позовава се на обстоятелството, че разпоредбата на чл. 47 от ПИКЕЕ била отменена с решение на ВАС по адм. дело № 2385/2016г., влязло в

законна сила на 06.02.2017г. и след обнародване на това решение са останали да действат единствено нормите на чл. 48-51 от ПИКЕЕ /отм./. Поддържа, че разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 6 от ЗЕ съдържа единствено делегация за приемане на подзаконов нормативен акт, уреждащ спорната възможност за корекционна процедура, но не урежда условията, при които може да бъде извършена корекцията. Счита, че гражданските съдилища имат правомощията да осъществяват косвен съдебен контрол за законност върху подзаконовите нормативни актове за периода от издаването им до тяхната отмяна. Изложени са аргументи и относно обстоятелството, че ответното дружество не е предвидил ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка според приложимите Общи условия. Навежда съображения, че по делото не е установена хипотеза на неизмерване или на неточно измерване на потребената ел. енергия. Такова обстоятелство не било установено в съставения по време на проверката констативен протокол. Освен това сочи, че за процесния период има издадени фактури, установяващи точното количество на измерената ел. енергия, което количество според жалбоподателя следва да бъде приспаднато от сумата по извършената корекция. Оспорва се и наличието на основание за начисляване на такси „задължения към обществото“, поради отмяната на чл. 30, т. 5 от ЗЕ. Поддържа и възражения за неспазване на правилото, съгласно което при извършване на проверката трябва да присъства полицай, което е самостоятелно основание за опорочаване на правилата за съставяне на констативен протокол по ПИКЕЕ /отм./. По изложените съображения е направено искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което предявеният иск да се уважи.

Насрещната страна „ЧЕЗ Е.Б.“ АД оспорва въззивната жалба като неоснователна. Изложени са съображения, че приложимите Правила за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/ въвеждат обективни правила за измерване на доставената, но неизмерена или неточно измерена електрическа енергия, като съобразно същите доставчикът се освобождава от задължението да докаже периода на неточното измерване и реално потребеното количество електроенергия. Поддържа, че се касае за въведен от ЗЕ механизъм за компенсиране на загубите от непълното измерване чрез манипулация върху средството за търговско измерване /СТИ/ и схемата на свързване, който закон е специален по отношение на ЗЗД. По

тези съображения счита, че ответното дружество няма задължение да доказва вина на потребителя, период на грешното мерене и реалното потребление, което не е било измерено заради манипулацията върху СТИ. Въззиваемият излага доводи, че към датата на извършване на проверката ПИКЕЕ не са били отменени в цялост и са действали, поради което същите са били правилно приложени. Сочи, че всички „задължения към обществото“ се дължат от всички крайни клиенти на основание чл. 35а, вр. чл. 35 от ЗЕ, поради което основанието за начисляването им е нормативно установено. Освен това в чл. 51 от ПИКЕЕ /отм./ изрично е посочено, че в доначислението се включват и „дължимите мрежови цени“ за достъп до електроразпределителната и до електропреносната мрежа и за пренос през електроразпределителната и до електропреносната мрежа. Навежда съображения, че в случая корекцията е извършена на основание чл. 48, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ПИКЕЕ /отм./ - при липса на точен измерител и в посочената разпоредба не е включен компонент като количество измерена ел. енергия за процесния тримесечен период преди проверката. Оспорва се и твърдението, че констативният протокол е съставен в нарушение на изискванията на ПИКЕЕ /отм./ относно присъствието на полицаи. По тези съображения е направено искане за потвърждаване на обжалваното решение.

По изложените съображения прави искане за потвърждаване на първоинстанционното решение в обжалваната му част.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на насрещната страна, намира за установено следното:

Предявен е за разглеждане иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3-то от ЗЗД за връщане на недължимо платена сума, представляваща коригирана цена на ел. енергия, начислена служебно по констативен протокол № 1021024 от 28.07.2018г. от извършена проверка за електроснабден имот с абонатен номер 0103424079 и договорна сметка 310200049548, находящ се в с. Дръмша, за която сума е издадена фактура № 248160644/12.09.2018г.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно

и допустимо. Не е допуснато и нарушение на императивни материални норми.

По исковете по чл. 55, ал. 1 от ЗЗД хипотезите на "получаване без основание" обикновено са обусловени от едно преюдициално договорно правоотношение. Съответно фактическия състав на чл. 55, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД изисква предаване, съответно получаване, на нещо при начална липса на основание, т.е., когато още при самото получаване липсва основание за преминаване на блага от имуществото на едно лице в имуществото на друго. Освен това основанието трябва да липсва не само при получаване на имуществената ценност, но и при предявяване на претенцията за реституция на даденото. Искът по чл. 55 от ЗЗД е един, с него ищецът претендира връщането на нещо, което е дал на ответника и в негова тежест е да докаже единствено даването. В тежест на ответника е да докаже, на какво основание е получил даденото. Първата хипотеза на чл. 55 от ЗЗД е налице, както когато ищецът докаже даването, а ответникът не докаже претендираното от него основание, така и когато ответникът докаже основанието, на което е получил даденото, но ищецът докаже и репликата си, че това основание е нищожно. И в двата случая даденото е без основание.

Съгласно правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване факта на плащането на процесната сума, а ответникът - да докаже, че е налице основание за получаването, съответно за задържане на полученото, т.е. ответникът следва да установи, че престацията е извършена в изпълнение на валидно задължение на ищеца.

В конкретния случай с оглед предмета на твърдяното правоотношение между страните, представляващо юридически факт за възникване на задължението на ищеца да заплати процесната сума, в тежест на ответното дружество е да установи, че спорното право е възникнало, в случая това са обстоятелствата, свързани със съществуването на валидно облигационно отношение между страните по договор за продажба на електрическа енергия; че е налице основание за преизчисление по нормативно предвидената методика на дължимите от абоната суми поради констатирана нерегламентирана намеса в измерването на доставените количества електроенергия, довела до неправилното ѝ измерване или неизмерване, както

и че е спазил установените в нормативните актове и между страните процедури за това.

Основното спорно по делото обстоятелството е дали в полза на ответника е възникнало потестативно право за едностранно извършване на корекции в сметките за потребена електрическа енергия от ищеца, по което съдът следва да прецени налице ли е такова право, респективно възникнали ли са предпоставките за неговото упражняване.

Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал.1 от ЗЕ електрическата енергия, използвана от потребителите, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа или на оператора на съответната електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента.

Видно от представения констативен протокол № 1021024 от 28.07.2018г., на същата дата била извършена техническа проверка на електромер с фабричен номер 50583575, отчитащ потребената ел. енергия в къща, находяща се в с. Дръмша, за който обект е открит абонатен номер 0103424079 и договорна сметка 310200049548. Проверката е извършена от К.Г.Т. – ръководител НТЗ и Р.Х.Д. – техник ел. системи, контрол НТЗ, както и в присъствието на свидетеля Е.А.П. - представител на Федерация на потребителите. В протокола е удостоверено, че проверката е започнала в 11, 30 часа в присъствието на потребителя, а представител на МВР-СДП/ОДП не е уведомяван. Средството за търговско измерване било поставено в дървено табло вътре в къщата. Посочено е, че служителите констатирали, че липсва холограмен стикер на големия капак на електромера – отгоре. Провереният електромер бил демонтиран, поставен в безшевен чувал, пломбиран с пломби и изпратен за метрологична проверка, а на негово място е монтиран нов, изправен електромер. Не са отразени данни да е извършвано замерване на електромера с еталонен уред относно наличие на грешка при отчитането на измереното количество ел. енергия, преминало през средството за търговско измерване. Констативният протокол е подписан от представителите на ответното дружество, от горепосоченият свидетел и от потребителя.

Установените в констативния протокол обстоятелства се потвърждават и от показанията на разпитаните по делото свидетели Р.Х. и Е.П., които съдът кредитира като логични, непротиворечиви с останалите доказателства и

отразяващи непосредствени възприятия относно релевантните за спора обстоятелства. От техните показания се установява, че при извършване на проверката служителите на „ЧЕЗ Р.Б.“ АД констатирали, че електромерът е с неоригинални държавни пломби, поради което същият е демонтиран и на негово място е поставен нов електромер. Уточнено е също, че наличието на такива неоригинални пломби или дори само съмнение за такива, е достатъчно за да се демонтира средството за търговско измерване и да се изпрати за метрологична експертиза в БИМ, тъй като проверяващите служители нямат право да отварят големия капак на електромера. Показанията на тези свидетели относно релевантните за спора обстоятелства не противоречат на показанията на свид. Х.а, съпруга на ищцата, която също е присъствала на проверката. От показанията на свид. Х.а се установява, че проверяващите служители са обяснили, че електромерът работи, както и че тя и съпругът ѝ са мислели, че проверката е поради техни оплаквания за липсата на ток в сградата или за наличието на много слаб ток там.

Представено е писмо изх. № NTZ102363/30.07.2018г., с което „ЧЕЗ Р.Б.“ АД е обективирало волеизявление до ищеца ИВ. М. Х., че на 28.07.2018г. е била извършена проверка на средството за търговско измерване с фабричен № 50583575 в процесния имот, за която на основание ПИКЕЕ е бил съставен констативен протокол № 1021024/28.07.2018г., както и че на демонтираното средство за търговско измерване ще бъде извършена метрологична експертиза от БИМ, след получаване на резултатите от която ще бъде допълнително уведомен. Това писмо не е било връчено на ищеца, а е върнато на получателя като недоставено, като в обратната разписка за връчване е посочено, че адресатът не е открит на адреса.

Представен е констативен протокол от метрологична експертиза на средство за измерване № 1371/27.08.2018г. на Български институт по метрология (БИМ), от който се установява, че на посочената дата е била извършена метрологична експертиза на статичен еднофазов двутарифен електромер с идентификационен № 50583575 за абонат: ИВ. М. Х., с адрес: с. Дръмша, от служители в РО-София на Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди" на БИМ. В протокола са обективирани констатациите на извършилите експертизата служители относно следните обстоятелства: отсъстват механични дефекти на кутията, на клемите, на клемния блок на електромера; фирмените знаци /пломби/ - 2 бр. подправени, има

несъответствие на знака; допълнителните стикери – от ляво и от дясно – нарушени, разлепени. Удостоверено е, че още, че при включване на електромера с цел изследване и задаване на товар на изхода за проверка не се регистрират импулси и не могат да се изследват метрологичните му характеристики, а при задаване на количество енергия тя не се натрупва на показващото устройство – електромерът мери с грешка от 100 %. Направен е извод, че е бил осъществяван достъп до вътрешността на електромера, като към електрическата схема допълнително било присъединено електронно устройство, непринадлежащо към схемата на електромера, както и че е налице изменение на електрическата схема, което не съответства на одобрения тип.

От заключението на съдебно-техническата експертиза, изготвено от вещото лице Лиляна Сотирова и прието в първоинстанционното производство в частта относно задачи № 1, 2, 3 и 6, се установява, че допълнително присъединеното електронно устройство във вътрешността на електрическата схема, представлява осъществяване на нерегламентиран достъп, респективно неправомерно въздействие до защитената вътрешност на електромера. По тези съображения е направен извод, че към датата на извършване на проверката процесното средство за търговско измерване не е отговаряло на всички технически и технологични изисквания, а след поставянето на допълнително монтираното устройство се стига до хипотеза, в която количеството енергия не се натрупва в показващото устройство. В заключението е посочено още, че описаното състояние не е производствен дефект и може да се постигне само чрез външно целенасочено въздействие. Вещото лице е констатирало, че в периода от 90 дни преди проверката няма данни за друга проверка от служители на “ЧЕЗ Р.Б.” АД на изправността на средството за търговско измерване.

В първоинстанционното производство е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице В.Б., от която се установява, че преизчислението на корекцията за доначисляване на използваната от потребителя ел. енергия било извършено правилно и при спазване на методиката по реда чл. 48, ал. 1, т. 1, б. “б” от ПИКЕЕ и на база 1/3 максимален базов ток на СТИ – 3 312 КВтч за период от 90 дни.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза, приета в

първоинстанционното производство, се установява, че преизчислението на сметката в представената фактура било извършено по действащите за периода цени на ел. енергия, утвърдени от КЕВР, т.е. изчисленията са математически верни.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно нормата на чл. 92 ЗЕ (изм. и доп. – ДВ, бр. 74 от 2006 г., изм., бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) страни по сделките с електрическа енергия са: обществен доставчик на електрическа енергия; краен снабдител на електрическа енергия; производител; краен клиент; оператор на електропреносната мрежа; оператор на електроразпределителна мрежа; търговец на електрическа енергия; доставчик от последна инстанция; координатор на балансираща група; оператор на борсов пазар на електрическа енергия. Понятието "краен клиент" е определено в § 1, т. 27г (обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) като клиент, който купува електрическа енергия или природен газ за собствено ползване, а понятието "клиент" – в § 1, т. 27б (обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) като клиент на едро или краен клиент на енергия или природен газ, включително предприятие за природен газ, което купува природен газ. Следва да се съобрази и дефиницията, дадена в § 1, т. 2а (обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.), според която "битов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди.

Освен от Закона за енергетиката процесното правоотношение се регламентира и от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на "ЧЕЗ Е.Б." АД, приети на основание чл. 98а ЗЕ, одобрени от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР) с Решение № ОУ - 059 от 07.11.2007 г. и влезли в сила на 26.11.2007 г. и Общите условия на договорите за използване на електроразпределителните мрежи на "Чез Р. Б. " АД, приети на основание чл. 98б ЗЕ, одобрени от ДКЕВР с Решение № ОУ - 056 от 07.11.2007 г. и влезли в сила на 26.11.2007 г., като същите са публикувани съгласно изискванията на чл. 98а, ал. 3 ЗЕ в централен ежедневник, видно от представения сертификат за публикуване на

реклама, изд. от департамент "Маркетинг и реклама" на вестник "Телеграф". Същите са представени и приети по делото като писмени доказателства.

Съгласно чл. 98б, ал. 4 ЗЕ и чл. 98а, ал. 4 ЗЕ, публикуваните общи условия влизат в сила за потребителите, без да е необходимо изрично приемане, като в чл. 98а, ал. 5 ЗЕ е предвидена възможност в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, да внесат при съответния краен снабдител на електрическа енергия заявление, в което да предложат специални условия, като ако същите се приемат, това се отразява в допълнително писмено споразумение. Ищецът не твърди и не установява да е заявил несъгласие с публикуваните Общи условия и да е предложил специални такива съобразно дадената от закона възможност.

Съгласно чл. 4, ал. 2 от Общите условия на ответника, одобрени от ДКЕВР с решение № ОУ-059 от 07.11.2007 г., изм. и доп. с решение № ОУ-03 от 26.04.2010 г. на ДКЕВР, потребител на електрическа енергия за битови нужди е физическо лице – собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа, съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си.

Между страните не се спори, че ищецът е потребител на електрическа енергия за процесния обект по смисъла на §1, т. 2а и т. 41б, б. „а“ от ЗЕ и за исковия период, както и че през исковия период между страните съществуват облигационни отношения по договор за продажба на електрическа енергия /арг. чл.92 от ЗЕ/ и ищецът е купувач на такава. В този смисъл последният е носител на права и задължения по Закона за енергетиката /ЗЕ/ и е обвързан от клаузите на Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ Е.Б.“ АД /одобрени от ДКЕВР с решение № ОУ – 059/07.11.2007г./ по арг. от чл. 298 от ТЗ.

По делото се установи, че при извършена на 28.07.2018г. проверка от ответника е установено нерегламентирано въздействие и достъп до средството за търговско измерване, за което е съставен обсъденият по-горе констативен протокол. Удостовереното в него е потвърдено и от осъществената метрологична проверка от БИМ. Предвид съставения протокол от 27.08.2018г. в случая е налице изменение в електрическата схема на електромера.

Спори се между страните в производството дали е налице основание за извършване на преизчисление на количеството електрическа енергия от ответника или не, както и дали е извършена по нормативно установения ред за това.

Обективната отговорност за вреди може да възникне единствено по силата на закон, а в останалите случаи е недопустимо такава отговорност да бъде ангажирана без виновно поведение на гражданскоправните субекти. В този смисъл е константната съдебна практика, формирана до изменението на ЗЕ с ДВ бр. 54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г. С оглед на това корекциите на сметки до посочения момент са допустими, само когато отклоненията в показателите на консумираната електрическа енергия се дължат на неправомерно действие на потребителя, доставчикът е установил периода на грешно измерване или неизмерване и е отчетена реално консумираната електрическа енергия за минал период (решение № 19/21.02.2014 г. по т. д. № 2014/2013 г. на ВКС, ГК, II ГО, решение № 97/28.07.2015 г. по т. д. № 877/2014 г. на ТК, I ТО и др./). Тази практика е останала актуална и за последващия период от 17.07.2012 г. до 16.11.2013 г. – до влизането в сила на ПИКЕЕ, обн. ДВ бр. 98/2013 г. С решение № 115/20.05.2015 г. по т. д. № 4907/2014 г. на ВКС, ГК, IV ГО, постановено по реда на чл. 290 ГПК, са дадени разяснения, че през периода от 17.07.2012 г., когато влиза в сила изменението на разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ, обн. ДВ бр. 54/2012 г., до 16.11.2013 г., когато влизат в сила ПИКЕЕ обнародвани в ДВ бр. 98/2013 г., не съществува законово основание за доставчика на електрическа енергия едностранно да коригира сметките на потребителите, само поради обективния факт на констатирано неточно отчитане или неотчитане на доставяната електроенергия, без да е доказан периодът на същото и без да е доказано неправомерно виновно поведение от страна на потребителя.

С решение № 111/17.07.2015г. по т.д. № 1650/2014г.; решение № 173 от 16.12.2015г. по т.д. № 3262/2014г. на ВКС, ТК, II ТО и решение № 203/15.01.2016г., постановено по т.д. № 2605/2014г. на ВКС, ТК, I ТО, постановени по реда на чл. 290 ГПК, са дадени разяснения, че със ЗИД ЗЕ ДВ бр. 54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г., е въведено законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиент при доказано неточно отчитане на потребената електрическа енергия, ако е изпълнил задълженията

си по чл. 98, ал. 2, т. 6 и по чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ, т. е. само при предвиждане в Общите условия на договорите на ред за уведомяване на клиента, че има основание за корекция и при налични правила за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване на случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия. След изменението на ЗЕ от 17.07.2012г. и влизане в сила на ПИКЕЕ на 16.11.2013г. са изпълнени условията, посочени в тълкувателното правило, изведено с посочените решения /определение № 860/30.11.2016г. по т.д. № 2474/2015г. по описа на ВКС, ТК, II ТО/.

Предвидените в чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ Правила за измерване на количеството електрическа енергия са приети от ДКЕВР с протокол № 147/14.10.2013 г. (ДВ бр. 98/12.11.2013г.). В раздел IX от ПИКЕЕ са регламентирани случаите и начините за извършване на преизчисляване на количеството електрическа енергия от операторите на съответните мрежи, регламентирани са т. нар. корекции на сметки на потребителите в случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия. ПИКЕЕ влизат в сила на 16.11.2013 г. На същите не е придадено обратно действие нито със ЗИДЗЕ ДВ бр. 54/2012г., в сила от 17.07.2012г., нито в ПИКЕЕ (ДВ бр. 98/2013г.). С оглед на това следва да се приеме, че за периода до приемането на предвидените в разпоредбите на чл. 98а, ал. 2, т. 6 ЗЕ и чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ правилата за установяване на случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия за извършването на корекция на сметките и уведомяването на клиентите се прилагат действащите подзаконови нормативни актове и създадената за тяхното прилагане постоянна практика на ВКС.

Исковият период обхваща 30.04.2018г. – 28.07.2018г., през който е действал ЗЕ с измененията и допълненията, извършени със ЗИД на ЗЕ, обнародвани в ДВ бр. 54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г., както и след влизане в сила на ПИКЕЕ /обн., ДВ, бр. 98 от 12.11.2013г. и отм. ДВ, бр. 35 от 30.04.2019г./.

С решение № 12897/01.12.2015г. по адм. д. № 9462/2014г. на ВАС, потвърдено с решение № 1500/06.02.2017г. по адм. д. № 2385/2016г. на 5-членен състав на ВАС, са отменени разпоредби на ПИКЕЕ, с изключение на

нормите на чл. 48, чл. 49, чл. 50 и чл. 51 ПИКЕЕ, а с решение № 2315/21.02.2018г. по адм. д. № 3879/2017г. на ВАС, IV отд., потвърдено с решение № 13691/08.11.2018г. по адм. д. № 4785/2018г. на 5-членен състав на ВАС, са отменени и посочените четири разпоредби от ПИКЕЕ. Следва да се съобрази обаче обстоятелството, че отмяната на чл. 47 ПИКЕЕ с посоченото решение на ВАС няма обратно действие, тъй като съгласно нормата на чл. 195, ал. 1 АПК подзаконовият нормативен акт се смята за отменен от деня на влизането в сила на съдебното решение. Тази разпоредба намира приложение и по отношение решението на ВАС, с което са отменени нормите на чл. 48, чл. 49, чл. 50 и чл. 51 ПИКЕЕ.

По изложените съображения следва да се приеме, че към момента на извършване на процесната проверка – 28.07.2018г., ПИКЕЕ не са били отменени в тяхната цялост и представляват /конкретно нормите на чл. 48 - 51 от ПИКЕЕ/ приложим нормативен акт. По въпроса дали е налице правно основание за корекция на сметката на потребителя при констатирано неизмерване, неточно или неправилно измерване на потребената от него електрическа енергия след изменението на Закона за енергетиката, в сила от 17.7.2012г. и при действието само на чл. 48, 49, 50, 51 от ПИКЕЕ, в сила от 16.11.2013г. /какъвто именно е разглеждания случай/ е формирана практика на ВКС, намерила израз в решение № 150/26.06.2019 г. по гр. д. № 4160/2018 г., III г. о., реш. № 124/18.06.2019 г. по гр. д. № 2991/2018 г., III г. о., реш. № 21/01.03.2017 г. по гр. д. № 50417/2016 г., I г. о., реш. № 160/31.12.2020 г. по гр. д. № 1174/2020 г., IV г. о., реш. по гр. д. № 169/2020 г., IV г. о., реш. № 107/26.11.2020 г. по гр. д. № 1096/2020 г., III г. о., реш. по гр. д. № 1553/2020 г., IV г. о., реш. по гр. д. № 4124/2019 г., III г. о., реш. № 216/13.01.2021 по гр. д. № 989/2020 г., IV г. о., реш. № 47/09.03.21 по гр. д. № 2299/2020 г., III г. о., реш. № 78/05.05.2021 г. по гр. д. № 2541/2020 г., III г. о., решение № 60293 от 20.12.2021г. по гр. д. № 652/2021г., III г. о и др. В тази практика е изяснено, че поради специфичния предмет на договорите за доставка на електроенергия, част от правата и задълженията на страните се регламентират с разпоредби в Закона за енергетиката и подзаконови нормативни актове. Наличието на специална регламентация обаче не променя характера на договорните отношения. Касае се за договор за продажба/доставка, за който не е изключено приложението на общите правила на ЗЗД във връзка със задължението на купувача да плати цената на доставената стока - чл. 183 ЗЗД.

Ето защо, дори да липсва специална правна уредба (преди приемане на ПИКЕЕ от 2013г. и след отмяната им с решения на ВАС, постановени по адм. дела с № 2385/2016г., в сила от 14.02.1017г. и № 3879/2017г., в сила от 23.11.2018г.), купувачът по договора за продажба ще дължи плащане на цената на реално доставената ел. енергия по силата на общото правило на чл. 183 ЗЗД. В цитираната по-горе практика на ВКС се приема още, че дружеството снабдител може да преизчислява сметките на потребителите, когато действително доставената енергия погрешно е отчетена, и в периода, през който са били отменени разпоредбите на ПИКЕЕ от 2013г., с изключение на чл. 48 - чл. 51, и дори да липсва приложима специална подзаконова нормативна уредба за случаи на неотчитане на част от действително потребената електрическа енергия, измерена в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване (СТИ) при крайния клиент за минал период. При липса на специална регламентация на процедурата и начина за преизчисляване на електрическа енергия поради грешки в отчитането ѝ от СТИ, съдебната процедура по реда на ГПК е достатъчна за гарантиране на равни права на страните и за защита на добросъвестните крайни потребители. Поради това, гражданските съдилища не могат да се позовават на липсата на предварителни процедури за защита на потребителите (като тези по отменените чл. 47 – чл. 51 ПИКЕЕ от 2013 г.), за да отхвърлят исковете за заплащане на реално потребената електрическа енергия, а са длъжни да се произнесат по съществото на спора въз основа на събраните по делото доказателства.

В нормата на чл. 47 от ПИКЕЕ /отм./ се съдържа регламентацията относно изискванията, на които трябва да отговаря констативния протокол. През процесния период /30.04.2018г. – 28.07.2018г./ чл. 47 от ПИКЕЕ е бил отменен. Тази очевидна празнота в уредбата не може да се отрази върху законоустановената възможност за извършване на корекция. В случая тя трябва да се запълни от клаузите на обвързващите страните общи условия, отнасящи се до извършването на проверки и начина за обективизиране на резултатите от тях. Съгласно чл. 17, ал. 1 от Общите условия за продажба на електрическа енергия на "ЧЕЗ Е.Б." АД, които е доказано, че са били публикувани и са влезли в сила, продавачът, въз основа представени от електроразпределителното дружество констативни протоколи и справки за начислена енергия изчислява и коригира сметките за използвана от

потребителя електрическа енергия за изминал период. Според чл. 58 от Общите условия на договорите за използване на електроразпределителните мрежи на "ЧЕЗ Р.Б." АД, които също е доказано, че са били публикувани и са влезли в сила, в случаите, когато по силата на тези общи условия се съставя констативен протокол /а такъв се съставя съгласно чл. 25, ал. 1, при проверка, при която е установено неточно измерване и/или неизмерване на електрическата енергия/, той се подписва от представителя на електроразпределителното дружество и потребителя. Ако потребителят не присъства и/или откаже да подпише констативния протокол, последният се подписва от двама свидетели, които не са служители на електроразпределителното дружество /свидетели могат да бъдат и представители на сдружения на потребителите/. В случай, че потребителят не присъства при съставянето на протокола, електроразпределителното предприятие го изпраща на потребителя по реда на изпращане на документи съгласно общите условия. Към посочените изисквания в Общите условия за съставянето на протокола следва да се добави и изискването в ПИКЕЕ /отм./ той да е съставен в присъствието на органите на полицията и да е подписан от тях. В разглеждания случай тези изисквания са спазени, поради което наведените възражения от жалбоподателя относно реда за съставянето и съдържанието на констативния протокол са неоснователни.

Неоснователни са възраженията на въззивника, че в случая не била спазена процедурата по изготвяне на констативния протокол, тъй като не е присъствал представител на органите на реда. Съгласно чл. 48, ал. 2 ПИКЕЕ /обн. ДВ, бр. 98 от 2013г./ присъствието на полицията е задължително, когато при проверка на измервателната система се установи промяна на схемата за свързване в хипотези, когато външното вмешателство във веригата, от която е част и СТИ, може да бъде установено с просто око и не касае нарушения в целостта и/или функционалността на самия електромер или добавяне на чужд за него, а не за веригата елемент. Присъствието им в хипотезата на промяна на схемата на свързване е обосновано от обстоятелството, че те, независимо и безпристрастно, без да са необходими специални знания, могат да удостоверят наличието на допълнителен проводник, или друг елемент (шунт), позволяващ отклонение на част от електрическата енергия по начин, който позволява тя да не преминава през иначе годно СТИ или липсата на СТИ или неговото заобикаляне чрез неправилно свързване на проводници. В случая

при извършване на проверката не са били констатирани такива вмешателства във веригата, която е част от СТИ, които да могат да бъдат установени с просто око. Напротив, проверяващите са констатирали, че е компроментиран холограмния стикер на големия капак на електромера – отгоре, а обстоятелството, че към електрическата схема е налице допълнително поставено електронно устройство, е установено едва при извършване на метрологичната експертиза от БИМ. Ето защо в случая не са били налице предпоставките за приложение на нормата на чл. 48, ал. 2 от ПИКЕЕ /обн. ДВ, бр. 98 от 2013г./ и не се е изисквало присъствие на органите на полицията.

Неоснователен е релевирият от жалбоподателя довод, че решаващият съд в нарушение на чл. 17, ал. 2 от ГПК не е упражнил косвен съдебен контрол по отношение на ПИКЕЕ. Предвид обстоятелството, че ПИКЕЕ представлява подзаконов нормативен акт, той не може да бъде контролиран по пътя на косвения съдебен контрол. Същият е приложим единствено по отношение на индивидуалните административни актове при наличие на законоустановените предпоставки за това. Отделно от това следва да се има предвид, че по отношение на ПИКЕЕ е осъществен пряк съдебен контрол от ВАС по реда на АПК.

Наведените от ищеца доводи, че ЗЕ не установява хипотези на обективна отговорност на потребителя, са неоснователни. Основанието на крайния снабдител да коригира сметката на клиент при доказано неточно отчитане на потребената електрическа енергия е въведено с изменението на ЗЕ, обнародвано в ДВ бр. 54/2012г., в сила от 17.07.2012г., по силата на законовата делегация на чл. 83, ал. 1, т. 6 и ал. 2 ЗЕ, от компетентен орган – КЕВР. С оглед на това основанието за въвеждане на обективна отговорност на потребителя е въведено със закон, а не посредством подзаконов нормативен акт.

Неоснователни са доводите на ищеца, че ответното дружество няма законово основание да коригира едностранно сметките на потребителите за доставена през изминал период ел. енергия по изложените в жалбата аргументи. В действителност съгласно трайната практиката на ВКС, обективизирана в решения, постановени по реда на чл. 290 ГПК / решение № 201/21.12.2013г. по т.д. № 799/2012г., решение № 165/19.11.2009г. по т.д. №

103/2009г., решение № 57/28.05.2012г. по т.д. № 436/2011г., решение № 189/11.04.2011г. по т.д. № 39/2010г., решение № 159/30.09.2013г. по т. д. № 773/2012г. /, преди влизане в сила на измененията на чл. 83, ал. 1, т. 6 и чл. 98а, ал. 2, т. 6 ЗЕ, обн. с ДВ бр. 54 от 17.07.2012г. и в сила от 17.07.2012г., липсва законово основание за едностранна корекция на сметките на потребителите от страна на доставчика на електроенергия, тъй като в съществуващата в този период нормативна уредба, не е предвидено такова право, както и такава регламентираща методика и правилата за нейното извършване, поради което се приемаше, че коригирането на сметките само поради обективния факт на констатирано неточно отчитане или неотчитане на доставяната електроенергия, без да е доказан периодът на същото и без да е доказано неправомерно виновно поведение от страна на потребителя, е недопустимо, тъй като нарушава принципа за равнопоставеност на страните в договорното правоотношение и принципа за виновния характер на договорната отговорност – чл. 82 ЗЗД.

Така формираната практика е останала актуална и за последващ период от 17.07.2012г. до 16.11.2013г., т.е. до влизане в сила на новите ПИКЕЕ – обн. ДВ, бр. 98 от 2013г. – така решение номер 115 от 20.05.2015г. по гр.д. номер 4907от 2014г., IV ГО.

С изменението на ЗЕ от 2012г. вече съществува законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиент при доказано неточно отчитане на потребената електрическа енергия, но само ако е изпълнил задължението си по чл. 98а, ал. 2, т. 6 и по чл. 83, ал. 1, т. 6 от ЗЕ за предвиждане в ОУ на договорите на ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка и при налични правила за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване случаите на неизмерена, неправилно и или неточно измерена електрическа енергия.

Въззивният съд намира за неоснователен и доводът на ищеца, че приемайки нормата на чл. 48 от ПИКЕЕ, ДКЕВР е излязла извън рамките на законовата делегация, предоставена с разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ. С посочената разпоредба на закона, а при тълкуването ѝ във връзка с чл. 104а, ал. 2, т. 5, б. "а" и чл. 98а, ал. 2, т. 6 ЗЕ, се налага изводът, че на ДКЕВР е

делегирано правомощие да уреди реда и методиката при правоотношения, възникващи при "установяване случаите на неизмерена, неправилно и /или неточно измерена електрическа енергия" в т. ч. и начините за извършване на корекция на сметките за доставената електрическа енергия. /в този смисъл и определение № 556/21.06.2016г. по дело № 2378/2015г. на ВКС, I ТО/. Процесните правила имат характер на нормативен административен акт по смисъла на раздел III, глава пета от АПК, тъй като са приети на основание чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ и имат задължителен характер за всички негови адресати. Именно поради характера си на нормативен акт, то при прилагането им не се касае за "договорна клауза" по смисъла на ЗЗП. При наличието на нормативен акт, Директива 93/13 ЕИО от 1993г., не се прилага с оглед чл. 1, ал. 2 от същата, който член е транспониран и в § 12а от ДР на ЗЗП, според който разпоредбите на глава шеста от Закона – чл. 143 и сл. ЗЗП, не се прилагат по отношение на договорни клаузи, които отразяват законови и подзаконови разпоредби.

Настоящият съдебен състав в своето мнозинство отстъпва от приеманото от него в предходни съдебни решения становище, че снабдителят не е изпълнил задължението си по чл. 98а, ал. 2, т. 6 от ЗЕ да издаде и публикува нови Общи условия или да измени действащите преди това такива, чието съдържание да отговаря на изискванията в цитираната законова разпоредба, доколкото в заварените общи условия липсва уреден ред за уведомяване на клиента при наличие на основание за корекция.

След приемане на ПИКЕЕ и при предвиждане в Общите условия на ред за уведомяване, при установено неправомерно въздействие върху средството за търговско измерване е налице въведено законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиент. В случая в чл. 17, ал. 2 от действащите Общи условия на ответника е предвидено задължение на последния за уведомяване на потребителя за сумите, които дължи, а редът за това е посочен в чл. 49, ал. 2 от същите, поради което по делото е установено, че е предвиден ред за уведомяване на потребителя на електрическа енергия за извършената корекция. В тази насока е и решение № 118 от 18.09.2017г. по т.д. № 961/2016г. на ВКС, II ТО, в което е прието, че в Общите условия на доставчика "ЧЕЗ Е.Б." ЕАД е предвиден ред за уведомяване на потребителя на електрическа енергия за извършената корекция.

По отношение на спорното по делото обстоятелство дали потребителят е бил надлежно уведомен за извършената корекция:

Настоящият съдебен състав приема даденото в решение № 124 от 18.06.2019г., постановено по гр.д. № 2991/2018г. по описа на ВКС разрешение относно въпроса дали е изпълнено изискването по чл. 98а, ал. 2, т. 6 и чл. 104а, ал. 2, т. 5, б. „а“ от ЗЕ, а именно предвиждане в общите условия на договорите ред за уведомяване на клиента при наличие на основание за корекция. В това решение е посочено, че ако в Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия в противоречие с чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗЕ не е предвиден ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка, това нарушение е пречка потребителят да бъде поставен в забава относно задължението си да заплати корекцията. Нарушението обаче не може да послужи като основание да се отрече дължимостта на сумата, когато това задължение се установява по съдебен ред. Следователно, дори и да е налице хипотеза на неуведомяване на ищците за съставения констативен протокол не следва извод, че не е възникнало правото на корекция. Още повече, че в случая „ЧЕЗ Р.Б.“ АД е изпълнило задължението си по чл. 25, ал. 1 от Общите условия на договорите за използване на електроразпределителните мрежи да изпрати препис от съставения констативен протокол и уведомление за извършване на корекцията. Невръчването на същото поради обстоятелството, че адресата не е потърсил пратката, е относимо единствено към поставяне на длъжника в забава по отношение на задължението за заплащане на корекцията, но не води до отпадане на правото да се извърши корекция на сметка.

В действащите към момента на извършване на процесната проверка текстове на чл. 48 до 51 от ПИКЕЕ са регламентирани случаите, в които е допустимо извършването на корекции на сметки на потребителите при неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия и начините, по които следва да бъде извършено преизчислението на количеството потребена такава. Тези случаи като цяло се свеждат до две групи - на констатирано обективно неизмерване, неправилно или неточно измерване и на субективно въздействие върху измервателната система. С първата е въведена обективна отговорност на потребителя, като изключение от общото правило за наличие на вина при ангажиране отговорността за

вреди - корекция се допуска при липса на средство за търговско измерване или при установено несъответствие на метрологичните и/или техническите характеристики на средството за търговско измерване /СТИ/ със заложените нормативи /т. е. при отчитане на грешки извън допустимите/. Втората група случаи обхваща тези, при които при извършена проверка е констатирано нарушение целостта и/или функционалността на измервателната система, добавяне на чужд елемент - обстоятелства, предполагащи намеса на субективен фактор, при която се променя схемата на свързване, водещо до неотчитане или неправилно отчитане на потребената електроенергия. И в двата случая се съставя констативен протокол, подписан от представител на оператора и потребителя /или от заместващи го две независими лица, присъстващи като свидетели/ - чл. 47, ал. 1, ал. 3 ПИКЕЕ. За защита както на обществената, така и на личния интерес на всяка от страните по договора за продажба на електроенергия, в правилата е предвиден съответен ред, гарантиращ обективното установяване наличието на обстоятелствата, водещи до ангажиране отговорността на потребителя. Тази гаранция е постигната с участието на независим орган /така решение № 104 от 16.08.2016г. по т. д. № 1671/15г. I ТО на ВКС/. В случая изискванията за спазване на формата и реда за извършване на проверката са спазени, а правата на ищеца са гарантирани посредством участие на представители на Федерацията на потребителите, което обстоятелство се установява при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства – констативен протокол и показанията на разпитаните свидетели.

Съгласно чл. 48, ал. 1 ПИКЕЕ /обн. ДВ, бр. 98 от 2013г./ при липса на средство за търговско измерване, както и в случаите, когато при метрологичната проверка се установи, че средството за търговско измерване не измерва или измерва с грешка извън допустимата, операторът на съответната мрежа изчислява количеството електрическа енергия за период от датата на констатиране на неправилното/неточното измерване или неизмерване до датата на монтажа на средството за търговско измерване или до предходната извършена проверка на средството за търговско измерване, но не по - дълъг от 90 дни. Доколкото в случая не се твърди и съответно не се установява извършването на предходна метрологична проверка преди 28.07.2018г. на средството за търговско измерване, в какъвто смисъл е и заключението на вещото лице, съдът намира, че количеството електрическа

енергия следва да се определи в посочения в чл. 48, ал. 1 ПИКЕЕ /обн. ДВ, бр. 98 от 2013г./ срок от 90 дни преди датата на проверката. Съгласно заключенията на СТЕ и на съдебно-счетоводната експертиза, за посочения период доставената и неотчетена електроенергия, възлиза на сумата от 618 лева с ДДС при неотчетена ел. енергия в размер на 3 312 KWh.

Настоящият съдебен състав счита, че с оглед конкретиката на делото, обстоятелството, че при изготвяне на констативния протокол служителите на „ЧЕЗ Р.Б.“ АД не са извършили проверка дали електромерът мери в класа си на точност, се явява ирелевантно, тъй като грешката при измерването е установена чрез метрологично изследване от БИМ, което е достигнало до извода, че същата се дължи на осъществена намеса във вътрешността на електромера. От констативния протокол на БИМ, който като официален свидетелстващ документ има обвързваща съда материална доказателствена сила, както и от заключението на СТЕ се установи, че във вътрешността на електромера след осъществен нерегламентиран достъп е поставено устройство, което компроментира отчитането на електрическата енергия от електромера. С монтирането на това устройство електромерът вече не е одобрения тип, като наличието на посочените елементи е променило схемата на СТИ. Изменението в електрическата схема е осъществено чрез добавяне на външни за СТИ елементи, което не само влияе на класа му на точност, но го прави и средство за измерване, което не е от одобрен тип.

Относно поддържания от ищеца довод, че не се държи сметка за реално консумираната електрическа енергия за разглеждания тримесечен исков период, следва да се отбележи, че по делото е установено извършването на доставка на електрическа енергия през процесния период, но това реално доставено количество не е отчетено. Същевременно при неотчитане/неточно отчитане, количеството на ползваната електрическа енергия се определя по нормативно определен изчислителен метод. При липса на доказателства за предходно извършена проверка на средството за търговско измерване, както е в случая, периодът на корекцията е ограничен нормативно до 90 дни назад, с цел да бъде ограничена възможността за неоснователно обогатяване и на двете страни по правоотношението, доколкото не може точно да се определи моментът, от който започва неточното отчитане на електрическата енергия, респ. неотчитането на същата. Предвидената регламентация относно обсъждания въпрос в чл. 48, ал. 1 ПИКЕЕ /обн. ДВ, бр. 98 от 2013г./ не

въвежда санкция за потребителя, а разпределение на риска от обективно установено неточно отчитане на електрическата енергия от средството за търговско измерване между страните по доставките на електрическа енергия.

Неоснователни са наведените от ищеца доводи за недължимост на начислените такси “задължение към обществото” и такси “пренос” и “достъп” до електропреносната мрежа. Съгласно §1, т. 7 от ДР на Правилата за търговия с електрическа енергия /ПТЕЕ/ /ред. ДВ, бр. 72 от 2018г./ "мрежови услуги" са достъп до електропреносната мрежа, пренос на електрическа енергия през електропреносната мрежа, достъп до електроразпределителните мрежи и пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи. Според чл. 28, ал. 1 от ПТЕЕ /ред. ДВ, бр. 39 от 2014г. битовите и небитовите крайни клиенти на крайните снабдители заплащат всички мрежови услуги за съответния ценови период на крайния снабдител. А нормата на чл. 29, ал. 3 от ПТЕЕ /в приложимата редакция ДВ, бр. 39 от 2014г./ сочи, че клиенти и производители, присъединени към електроразпределителната мрежа, дължат утвърдени от КЕВР цени за достъп до електропреносната мрежа, за пренос по електропреносната мрежа, за достъп и пренос по електроразпределителната мрежа, други мрежови услуги за съответния ценови период, които заплащат на оператора на електроразпределителната мрежа и/или на крайния снабдител и/или на доставчика от последна инстанция. От анализа на посочените разпоредби е видно, че е въведено изрично задължение за потребителите на електрическа енергия, присъединени към електрическата разпределителна мрежа, да заплащат на крайния снабдител не само цената на електрическата енергия, но също и цената за достъп и цената за пренос до същата. Това са законово определени цени, регулирани от ДКЕВР и дължими от всички потребители, като се определят съгласно измерено количество на консумирана електроенергия в местата за измерване, определени съгласно Правилата за измерване на количеството електрическа енергия. Предвидената в ПИКЕЕ методика дава заместваща формула за изчисление на потребената ел. енергия в хипотезите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена ел. енергия, като приложимата нормативна уредба - ЗЕ, ПИКЕЕ, ПТЕЕ, не изключва посочените такси при преизчисляване на потребената ел. енергия по този ред, тъй като същите са компоненти на цената на електрическата енергия и се дължат от крайните клиенти – чл. 104, ал. 2 ЗЕ и чл. 28, 29 ПТЕЕ. Съгласно

правилото на чл. 51, ал. 1 от ПИКЕЕ при корекция на сумата се начисляват и дължимите мрежови цени, а според чл. 35а от ЗЕ /в приложимата редакция – ДВ, бр. 38 от 2018г., в сила от 08.05.2018г./ всички крайни клиенти, присъединени към електроенергийната система, включително операторът на електропреносната мрежа и операторите на електроразпределителните мрежи, заплащат разходите по чл. 34 и чл. 35 от ЗЕ под формата на компонента “задължения към обществото”.

По изложените съображения въззивният съд приема, че ответникът надлежно е упражнил законово регламентираното му право едностранно да извърши корекция на сметката за електроенергия на ищеца за срока по чл. 48, ал. 1 ПИКЕЕ – не по-дълъг от 90 дни: за периода 30.04.2018г. – 28.07.2020г., както и че "ЧЕЗ Е.Б." АД има вземане срещу ищеца за сумата от 618 лева, представляваща начислено количество електрическа енергия за корекция за установеното неточно измерване на средство за търговско измерване с констативен протокол от 28.07.2018г., за която сума е издадена фактура от 12.09.2018г. Това от своя страна обуславя неоснователност на предявения иск.

Като е достигнал до същите правни изводи първоинстанционният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на спора и предвид изричното искане в полза на въззиваемата страна следва да се присъдят сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева при съобразяване на действителната фактическа и правна сложност на делото. Чл. 78, ал. 8, изр. 2-ро от ГПК не допуска размерът на присъденото юрисконсултско възнаграждение да надхвърля максималния размер за съответното дело, определен по реда на чл. 37, ал. 2 от ЗПП. По аргумент от обратното, законът допуска размерът на присъденото юрисконсултско възнаграждение да е под минималния размер за съответното дело, когато сложността му е ниска, както е в разглеждания случай /така определение № 518 от 03.12.2019г. на ВКС по ч.гр.д. № 4461/2019г., Четвърто ГО/.

С оглед цената на иска и предвид нормата на чл. 280, ал. 3 от ГПК настоящото решение не подлежи на касационно обжалване.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20086304 от 05.04.2021г., постановено по гр.д. № 74301/2019г. по описа на СРС, ГО, 127 състав.

ОСЪЖДА ИВ. М. Х., ЕГН *****, гр. София, ул. „****“, ап. 8 да заплати на „ЧЕЗ Е.Б.“ АД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, бул. „*****“, на основание чл. 273, вр. 78, ал. 8 от ГПК сумата от 50 /петдесет/ лева – съдебни разноси във въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____